

Va'eira 2. Moos. 6: 2 - 9: 35

Viikon Tooran nimi on Va'eira. Voi sanoa niin, että tämä luku alkaa ikään kuin keskeltä. Edellinen viikon Toora päättyi siihen, että Mooses valitti asioista. Mooses tuli Kaikkivaltiaan Jumalan eteen ja esitti Hänelle kysymyksen: Miksi sinä lähetit minut?

Tähän kysymykseen päättyi edellinen viikon Toora. Luku Va'eira alkaa nimenomaan siitä, mitä Jumala Moosekselle vastasi. Se alkaa näin: ” Ja Elohim puhui Moosekselle ja vastasi hänelle: ’ Minä olen Adonai. ”
Me näemme tässä kaksi erilaista nimeä Jumalalla: Adonai ja Elohim

Traditionaalinen juutalainen tulkinta puhuu meille, että kun me puhumme Jumalan nimestä Elohim, se tarkoittaa nimenomaan tuomiota. Mutta jos me luemme Jumalan nimen Adonai, se tarkoittaa armoa.

Monet juutalaiset Tooran tutkijat ovat hämmästyneitä, että minkä takia tässä on käytetty kahta erillistä Jumalan nimeä. Muistamme, mitä Jumala vastasi Moosekselle hänen kysymyksiensä.

Tooran tulkitsijat puhuvat, että Elohim, Jumalan nimi, joka tarkoittaa tuomiota, ikään kuin vastasi Mooseksen valitukseen. Elohim- nimessä me näemme jonkinlaisen syytöksen ja tuomion, minkä Jumala halusi esittää Moosekselle. Mutta seuraavaksi näemme Jumalan puhuvan: ” Minä olen Adonai. ”

Jumala ilmoitti Moosekselle, että tämän esi-isät eivät olleet tutustuneet Jumalaan, jonka nimi on Adonai. Tämä hämmästyttää meitä. Näemme Toorasta, että kuitenkin esi-isät kutsuivat Kaikkivaltiaasta Jumalaa nimellä Adonai. Miten me voimme selittää tämän ristiriidan?

Jos menemme vähän syvemmälle, näemme, että nimenomaan Jumalan nimen kautta avautuu Hänen ominaisuutensa. Eli Jumala halusi nyt ja tällä hetkellä avata jotain ominaisuuksiaan, joita Hän ei ennen ollut avannut esi-isille.

Mitä erityistä Jumala halusi avata? Tooran kommentoijat selittävät sen olevan nimenomaan Jumalan ihmeidentekoa. Esi-isät tutustuivat Jumalaan oman sisäisen maailmansa kautta, ja lähestyivät Jumalaa. He eivät tarvinneet suuria ihmeitä uskoakseen Jumalaan. Ja näemme, että Jumala aina auttoi heitä, mutta emme näe Jumalan tekevän suuria ihmeitä heidän kohdallaan. Siitä huolimatta esi-isät tunsivat elävän Jumalan.

Näemme myös, että Jaakobin jälkeläiset lisääntyivät Israelissa koko ajan. Jaakobin perheestä syntyi suuri kansa. Tällä kansalla oli jo erilainen hengellinen taso. Tällä kansalla ei valitettavasti ollut sitä suurta uskoa, joka oli heidän

esi-isillään. Sen tähden tämä kansa olisi nyt tarvinnut elävän Jumalan suuria ihmeitä elämässään.

Sen tähden Kaikkivaltias Jumala puhui Moosekselle nimestään Adonai ja halusi avata tämän nimen suurten ihmeiden kautta. Niin tästä hetkestä alkoi suurten tapahtumien ja ihmeiden aika, joka koski myös luonnonmuutoksia. Se antoi Israelin kansalle voimaa lähteä eteenpäin. Koska esi-isien jälkeläisten, sen hetkisen kansan tilanne oli hengellisesti niin heikko, Jumala halusi ilmoittaa itsensä heidän keskellään suuren armon kautta. Eli nimen Adonai kautta.

Juutalainen Midrash avaa syvemmän näkemyksen Mooseksen ja Jumalan keskustelusta. Että Kaikkivaltias puhui Moosekselle: ” Muista Aabrahamia, jonka käyttöön olen luvannut antaa koko maan. Mutta Aabramilla ei ollut edes omaa maa paikkaa, jonne hän olisi voinut haudata vaimonsa, vaan hän joutui ostamaan hautausmaata. Siitä huolimatta Aabraham ei menettänyt uskoaan Jumalaan. ”

Mutta sillä hetkellä, kun Mooses oli epäonnistunut faaraon kanssa, hän heti meni ja kapinoi Jumalaa vastaan. Näemme, että Egyptin aikana Israelin kansa oli lisääntynyt, mutta heidän hengellinen tasonsa oli hyvin paljon heikompi kuin esi-isillä.

Vielä selitys Midrashin kautta puhuu, että kansa oli epäuskollinen myös Moosekselle sen tähden, että he kärsivät suurta vainoa egyptiläisten taholta, minkä lisäksi heidän hengellinen tasonsa oli heikko. Tooran kommentoijat yrittävät selvittää, minkä takia juutalaiset, jotka tekivät kovaa, raskasta työtä Egyptissä, eivät olleet kuuliaisia Mooseksen puheille. Toisaalta voisi ajatella, että mitä raskaampi työ, sitä iloisemmin vastaanottaisimme uutisen vapautuksesta.

Kommentoijat selittävät, että Israelin kansa ei halunnut kuulla Moosesta, koska he kaikki olivat hyvin syvällä epäjumalanpalveluksessa. Nimenomaan kova työ tarkoittaa heprean kielellä, että he tekivät epäjumalanpalvelusta - eli jotain toista työtä (vierasta työtä). Juutalainen kansa ei halunnut kuulla elävästä Jumalasta, koska he olivat palvelemassa Egyptin Jumalia.

Toora ei puhu tästä suoranaisesti. Mutta profeetta Hesekiel puhuu tästä aiheesta luvussa 20. Että Israelin kansa ei halunnut luopua Egyptin jumalista. Tooran kautta me näemme, että Israelin kansa ei halunnut lähteä Egyptistä ennen kuin itse faarao pakotti heidät lähtemään.

Sinä ensimmäisenä yönä, kun Egyptin esikoiset kuolivat, faarao sanoi: ” Nouskaa ja menkää pois minun maastani. ” Ja kuitenkin ennen kuin faarao ajoi Israelin kansan pois Egyptistä, juutalaiset itse eivät olisi halunneet lähteä.

Juutalainen traditio avaa ja selittää meille, että heidän lähtönsä Egyptistä oli kokonaan Jumalan armoa tämän kansan kohdalle, koska he itse eivät halunneet lähteä. Kaikkivaltias Jumala vei oman kansansa Egyptistä vain sen tähden, että Hän oli luvannut sen tapahtuvan. Mutta Israel itse ei halunnut lähteä Egyptistä.

Toora puhuu, että ensimmäinen käsky, jonka kansa sai Egyptin maassa, se käsky oli nimenomaan orjuudesta vapautuminen. Eli 7. vuosi oli vapautuksen vuosi kaikille orjille, jotka elivät Israelin kansan keskellä. Toisaalta Toora ei suoranaisesti puhu tästä aiheesta. Mutta me näemme profeetta Jeremian puhuvan tästä.

Jer. 34: 13-14. Tämä ei valitettavasti avaudu kaikista Tooran käänöksistä. Mutta alkuperäisessä hepreankielisessä me näemme Jeremian puhuvan, että käsky orjuudesta vapautumisesta tuli nimenomaan, kun kansa lähti Egyptistä. Ja jo ennen kuin Israelin kansa oli saanut vapautumisen Egyptin orjuudesta; juutalaiset olivat ennen Egyptistä lähtöä saaneet käskyn, että he antaisivat seitsemäntenä vuotena vapautuksen orjille.

Juutalainen traditio näkee tällä suuren symbolisen roolin. Koska ihminen ei voi saada vapautumista orjuudesta, jos hän itse orjuuttaa jonkun. Ennen kuin ihminen on valmis vapauttamaan kaikki, jotka ovat hänen orjuudessaan, antamaan kaikille anteeksi, ihmisen ei ole mahdollista saada vapautumista itselleen. Tässä me näemme yhtäläisyyden Isä meidän - rukoukseen. Niin kuin itse Jeshua rukoili ja opetti Sanassa: ” Anna meille anteeksi niin kuin me annamme anteeksi toisille.”

Ennen kuin annamme anteeksi toisille, emme voi saada itsellemme anteeksi. Ja tämän anteeksiantamisen esikuvana me näemme nimenomaan sen ensimmäisen käskyn, jonka Israelin kansa sai orjien vapauttamisesta.

Vielä yksi mielenkiintoinen asia Tooran kommentoijista, joka elivät viimeisellä vuosisadalla. He puhuivat, että Egyptistä oli lähtenyt 600.000 juutalaista (miehiä). Tästä luvusta Pyhään, Luvattuun maahan tuli vain kaksi juutalaista: Joshua ja Kaaleb. Tässä me näemme ihmeellisen Jumalan suunnitelman. Me näemme, että Jumala pystyy tekemään suuria, globaaleja muutoksia maailmassa Hän pystyy pysäyttämään ja muuttamaan luonnon. Hän ryhtyy tekemään suuria muutoksia siitä huolimatta, että vapauden saa vain kaksi ihmistä 600.000:sta.

Jos me katsomme tätä tilannetta inhimilliseltä tasolta, pitää ottaa huomioon, että ihmeet, joita tapahtuu meidän elämässämme - tai jos olemme osa seurakuntaa, missä tapahtuu suuria ihmeitä - tai jos me kuulemme jostain jonkinlaisia lupauksia - tämä ei voi tapahtua ilman, että jokainen meistä olisi osallinen siinä tapahtumassa.

Mutta toisaalta me voimme olla epätäydellisiä osallistumaan Jumalan lupauksiin. Vaikka me teemme Jumalan kanssa sovinnon ja pääsemme Hänen voimansa kautta Egyptin orjuudesta, ja teemme liiton Jumalan kanssa – siitä huolimatta voi tapahtua niin, että me jäämme emmekä saavuta Luvattua maata, vaan me kuolemme erämaassa, vaikka meidän kanssamme lähtee paljon ihmisiä mukaan. Koska me näemme historian tapahtumista, että 600.000:sta juutalaisesta vain kaksi ihmistä saavutti Luvatun maan.